

تاریخ سیزدهم مهر ماه یک هزار و سیصد و هشتاد و هشت

دستگیری دو دبیر در کرج به اتهام قصد راه اندازی اعتصاب

بنا بر گزارشهای دریافتی، ساعت 11 صبح سه شنبه 7 مهرماه، مأموران نیروی انتظامی ضمن حمله به هنرستان «شهدای سایپا» در خیابان قلم در کرج، دو دبیر این هنرستان را دستگیر و به نقطه نامعلومی منتقل کردند. این افراد متهم به راه اندازی اعتصاب از سوی دبیران حق التدریسی می باشند.

هم اکنون در زندانهای ایران حدود 10 فعال صنفی معلمان به صورت بلا تکلیف در بازداشت هستند، جمهوری اسلامی برخورد با فعالین صنفی معلمان را در سالهای اخیر افزایش داده است.

اعتراض دانشجویان علامه به اخراج 3 استاد این دانشگاه

در پی بازنشسته کردن دکتر سیدعلی آزمایش، دکتر حسین شریفی طراز کوهی و دکتر محمدرضا ضیایی بیگدلی سه استاد مطرح و نام آشنای حقوق که در دانشگاه علامه طباطبائی تدریس می کردند، دانشجویان حقوق این دانشگاه بیانیه ای را در میان در میان اساتید این دانشکده پخش کردند.

به گزارش موج سبز آزادی متن این بیانیه به این شرح است:

به گناه تفکر ... ؟

استاد عزیزم که این نامه را اکنون میخوانی... این نوشته ها از بطن جامعه ی خفقان زده و پراختناقپست که من و شما و هزاران دردآشنای دیگر که در آن به امید روزنه ای برای هوای تازه است برمی آید. از طرف دوملیون دانشجوی علوم انسانیست و البته بیشتر که اکنون به زعم صنم های جاندار حاکم باید همراه با دروسشان نابود شوند اما ما فریاد می زنیم: فکر را نمی توان دریند کرد...

جوانانی که کودتایی خونین را در پوست و گوشت خود چشیدند و شهیدانی هم چون کیانوش آسا و ده ها تن دیگر برای آزادی ایران تقدیم این آب و خاک نمودند و حال که با چهرگان غم آلود و برآشفته از خفقان و تجاوز و کشتار به این مکان مقدس می آیند شاید مرهمی باشد بر دل های خونین ما...

اما گویی زخم ها را پایانی نیست بعد از اخراج ناجوان مردانه و بی شرمانه دکتر مهریار داشاب به جرم بی جرمی، اکنون نوبت پیش کسوتان و نامداران حقوق ایران رسیده. چه کسی باور می کرد دکتر آزمایش، دکتر ضیایی بیگدلی و دکتر شریفی طراز کوهی به صرف تفکر و تعقل پوینده خویش قربانی این گرداب سیاه شوند. گویی بازنشستگی اجباری (=اخراج) دکتر محمد محمدی گیلانی مقدمه ی این حرکات ضد علمی زنجیره ای بود.

اکنون نوبت شماسست. شما و وجدان شما. شما و قلب میلیون ها ایرانی آزادی خواه. آیا از وضع موجود راضی هستید که سکوت کرده اید؟! چه شده که اخراج ها و استعفاهای ناشی از اعتراض قلب شما را به درد نیارده است؟ آیا اخراج و طرد یک متفکر کشتن وی نیست؟ انزوای یک دانشمند انحطاط بشر نیست؟ آیا شریعت مقدس تفکر را موجب طرد و اخراج می داند؟ عقل و وجدان و انصاف و دیگر مفاهیم پاک بشری چطور؟ استاد ارجمندم اینها خبر از چه می دهد؟ سکوتمان فریاد بی صداست اما ندایمان را سر دهیم. در این سرای بی کسی کسی به در نمی زند ز دشت پر ملال ما پرند به در نمی زند

دانشجویان غیور دانشگاه شریف با شعار مرگ بر دیکتاتور به استقبال لاریجانی رفتند

تهران دانشگاه شریف: ساعت 1400 لاریجانی وارد سالن دانشگاه شریف شد دانشجویان شروع به هو کردن و ی کردند، دانشجویان شعار دادند دانشجوی میمیرد ذلت نمی پذیرد و بعد همه دانشجویان سالن را ترک کردند. در بیرون محوطه دانشجویان غیور در حال شعار دادن هستند آنها يك صدا فریاد میزنند:

مرگ بر دیکتاتور

دولت کودتا استعفا استعفا

لازم به ذکر است که تعداد بسیجی ها در داخل سالن 50 نفر بود. تعداد دانشجویان که در بیرون محوطه در حال شعار دادن هستند در حال افزایش است.

درگیری دانشجویان با بسیجیان مسجد کوی

حدود ساعت 21:30 شب گذشته (11 مهر) تعدادی از دانشجویان کوی با دو تن از بسیجیان مستقر در مسجد کوی درگیر شدند. ماجرا از این قرار بود که چند تن از دانشجویان ساکن کوی برای امانت گرفتن وسایل ورزشی که در اختیار مسجد کوی قرار داده شده اند به مسجد مراجعه می کنند.

ولی دو تن از بسیجیان که مسئول تحویل وسایل بوده اند با مشاهده ظاهر دانشجویان از دادن وسایل خودداری می کنند.

این موضوع سبب عصبانیت دانشجویان شده و با بسیجیان درگیر می شوند.

در جریان درگیری که به زد و خورد جدی بین دو طرف منجر شد دانشجویان عصبانی به شدت بسیجیان را مورد ضرب و شتم قرار دادند. دانشجویان، بسیجیان را به سوء استفاده از نفوذ خود در دانشگاه و کوی متهم می کنند.

فرمانده سپاه: معترضان به نتیجه انتخابات به دنبال کشاندن اعتراضات به دانشگاه ها هستند

سرتیپ پاسدار عبدالله عراقی، فرمانده سپاه محمد رسول الله می گوید، معترضان به نتیجه انتخابات ریاست جمهوری در ایران به دنبال کشاندن اعتراضات به دانشگاه ها هستند. آقای عراقی در گفت و گو با خبرگزاری رسمی جمهوری اسلامی، ایرنا، شمار کشته شدگان اعتراضات اخیر در ایران را تنها ۲۴ نفر اعلام کرد و گفت، بسیاری از ۷۲ نفری که افراد نزدیک به میرحسین موسوی می گویند در جریان اعتراضات کشته شده اند، "در داخل یا خارج کشور به زندگی عادی خود ادامه می دهند." آقای عراقی افزود: "می خواهند آمار را بالا نشان دهند تا اغتشاشات را همزمان با بازگشایی دانشگاه ها به این فضای فرهنگی برده و اذهان عمومی را منحرف کنند و اغتشاشات را ادامه دهند".

برگی دیگر از جنایات لباس شخصی ها رقم خورد قتل یک پسر جوان در اثر ضرب و شتم مامور نماها

پسر جوانی به نام "امیرمهدی حمزه لوتی" بر اثر ضرب و شتم نیروهای لباس شخصی کشته شد.

به گزارش نوروز، نیروهای مزبور که دارای یک اتومبیل ون و یک پژو 206 بودند، این پسر جوان را به همراه دو نفر دیگر از دوستانش در کنار پارک قیطره بازداشت کرده و به داخل ون هدایت می کنند.

بتاریخ سیزدهم مهرماه یک هزار و سیصد و هشتاد و هشت

در این فاصله یکی از این جوانها اجازه می یابد تا با تلفن همراه، پدرش را از موضوع بازداشت مطلع کند. این سه جوان خواستار ارائه کارت شناسایی از بازداشت کنندگان که خود را پلیس معرفی کرده بودند می شوند، اما این درخواست آنها واکنش شدید بازداشت کنندگان را در پی داشت. بازداشت کنندگان با بیان اینکه "این بچه ها چقدر پررو شده اند که از ما کارت شناسایی می خواهند" آنها را به شدت مورد ضرب و شتم قرار داده تا جایی که ناگهان امیرمهدی بر اثر ضربات آنها که مجهز به بیسیم و تجهیزات پلیس بودند، بیهوش می شود. ماموران با دست پاچگی این 3 نفر را از اتومبیل بیرون انداخته و صحنه را ترک می کنند. دستپاچگی آنها به حدی بود که در هنگام ترک محل، با ماشین از روی پای امیرمهدی که بیهوش بر زمین افتاده بود، عبور می کنند. امیرمهدی حمزه لوثی در راه انتقال به بیمارستان شهدا از دنیا می رود. از علت بازداشت اولیه این سه جوان اطلاع دقیقی در دست نیست، اما عدم انتشار خبر این حادثه در رسانه ها، تخلف پلیس در این ماجرا را محرز می کند.

هراس سرمایه داران از استمرار فضای انقلابی در ایران

طبق خبرهای رسیده، حکومت جمهوری اسلامی ایران، برای تخفیف فضای اعتراضی در میان مردم، خود را برای سازش با سرمایه داران جهانی بخصوص آمریکا و جناح های سرمایه دارهای داخلی و معترض به انحصارگرایی سپاه و انحصارات وابسته به آن و بیت خامنه ای آماده می کنند. از نظر جهانی در خبرهای متعددی که در مورد موضوع هسته ای می رسد، ایران قدمهای بزرگی به عقب برداشته است. مهمترین قدم ایران برداشتن مانع اصلی این مذاکرات، یعنی اصرار ایران به طی کردن کامل چرخش تولید نیروی هسته ای و بخصوص غنی سازی اورانیوم در داخل کشور بوده است. طبق گزارشات رسیده، سخنگویان جمهوری اسلامی در این مذاکرات پذیرفته اند که پروسه غنی سازی اورانیوم در خاک روسیه صورت پذیرد. همچنین حاضر شده اند که دستیابی آژانس اتمی به سایت های هسته ای ایران را نیز بپذیرند. این اقدامات حکومت باعث خوشبینی طرف های خارجی و بخصوص آمریکایی ها گشته است. بطوری که رئیس جمهوری آمریکا در مصاحبه ای به تشویق علنی اقدامات دولت ایران در این زمینه پرداخته و «مسیر طی شده» از طرف جمهوری اسلامی را مثبت اعلام نموده است. البته موضوع هسته ای هرگز موضوع مرکزی برای سرمایه جهانی نبوده، بلکه تنها ابزاری برای اعمال فشار بر حکومت جمهوری اسلامی به همکاری و تسلیم شدن مطلق آن در برابر منافع و خواسته های آنان بوده است.

همچنین، خبرهای رسیده و شواهد آشکار، نشاندهنده ی آمادگی جناح غالب حکومت جمهوری اسلامی برای سازش با برخی خواسته های جناح مغلوب و معترض به تمامیت خواهی باندهای وابسته به سپاه و بیت رهبری، می باشد. مثلاً، نقل و انتقال عناصر منفور حکومتی مانند طائب و فیروزآبادی، آغاز آزادی دست جمعی زندانیان اصلاح طلب از زندان ها و بازداشتگاه ها، حمایت بی دریغ هاشمی رفسنجانی از ولایت مطلقه خامنه ای در روزهای اخیر، و همچنین اعلام برائت «موسسوی و شرکاء» از رادیکال شدن مبارزات مردمی و تأکید روزمره و چندباره ی اقدامات به نظام و قانون اساسی آن، نشاندهنده آمادگی برای سازش در میان آنها و خیانت به خواسته های مردم است.

تمامی این عقب نشینی ها بواسطه مبارزات بی دریغ مردمی و تظاهرات ها و تجمعاتی است که هزینه های بس سنگینی داشته است. جانباختن ده ها نفر، اسارت و شکنجه هزاران تن، و مفقودالاثربودن جمعی نامعلوم، هزینه ای بوده است که مردم برای تحقق حقوق دموکراتیک خود و بهره بردن از آزادی های اجتماعی داده اند. هزینه هایی که جناح معترض سرمایه داری، به رهبری «موسسوی و شرکاء»، ادعا کرده بودند که در صورت حمایت از ریاست جمهوری ایشان و شرکت در انتخابات، به مردم تحمیل نخواهد شد. و خواسته های به حق مردمی که تا همین امروز هم مدعی به پیگیری آنها هستند. خواسته هایی چون آزادی اجتماعات و اعتراضات و اعتصابات، آزادی تحزب و تشکل، آزادی مطبوعات و حق بیان، برابری حقوق اقوام و عدم تبعیض جنسی و ... اینها خواسته های مردم معترضی بود که برای تحقق شان به خیابان ها آمده بودند. در طی این مبارزات، «موسسوی و شرکاء» در رهنمودهای خود و به تبعیت از ایشان، رهبران لیبرال جنبش های مدنی، از مردم خواسته بودند که به طرح خواسته های مشخص صنفی و قشری خود اقدام نکرده، در چهارچوب قانون عمل کنند، و در مقابل تهاجم خشونت بار نیروهای سرکوبگر، دست به اقدامات دفاعی و خلع سلاح ماموران نزنند و خلاصه تمام خواسته های خود را به برکناری احمدی نژاد و تجدید انتخابات خلاصه نمایند. هر چه خشونت نیروهای سرکوبگر بیشتر می شد، ایشان مردم را مخاطب قرار داده و از اعمال خشونت بر حذرشان می داشتند. تو گویی که این مردم هستند که به جان نیروهای «مظلوم» حکومتی افتاده اند. هر چه اقدامات حکومتی ها غیرقانونی تر می شد، باز هم ایشان رو به مردم درخواست اقدامات در چهارچوب قانون را میکردند، انگار این مردم بودند که سرکوبگران و زن و بچه های ایشان را در روز روشن دزدیده و به بازداشتگاه های مخفی برده و ایشان را مورد شکنجه و تجاوز و قتل قرار می دادند. آیا می دانید که چرا اینگونه می گفتند و رفتار می کردند؟ به این علت که در حین استفاده از نیروی مبارزات مردمی برای اعمال فشار به جناح تمامیت خواه، برادری خود را به ایشان ثابت کنند، تا زمانیکه زمان مصالحه و سازش شد، آنها را نیز جزو «خودی ها» به حساب آورده و سهمی از چپاول ثروت های مردمی نصیب شان شود. به همین علت است که می بینیم، اینک که جناح حاکم سعی دارد تا با سازش با دیگر سرمایه داران انحصاری، جهانی و وطنی، خود را برای سرکوب قطعی مبارزات مردمی آماده سازد، علاوه بر تسلیم مطلق در برابر آمریکا و شرکاء، اقداماتی نیز برای به دست آوردن دل «موسسوی و شرکاء» انجام می دهند. اما هیچ نشانه ای از عقب نشینی در مقابل مردم نمی بینیم. هیچ تغییری در فضای اختناق را حس نمی کنیم.

هیچ اشاره ای از برخورد با جانباختن و قاتلان و متجاوزین به زن و فرزند و برادر و خواهران خود نمی یابیم. هموطنان، فراموش نکنید که این قدرت و مبارزات شما بوده است که جناح حاکم را مستأصل نموده تا این چنین اقدام به تسلیم و عقب نشینی کند. پس نباید تا رسیدن به خواسته های موجه خود از اعمال این نیرو بر حکومت دیکتاتوری و سرمایه داران باز بمانیم. همانطور که هاشمی رفسنجانی با وقاحت تمام به مردم خیانت کرده و با گرفتن امتیازاتی چند از حکومتیان به مداحی از «قبای برازنده ولایت خامنه ای» روی آورده است، زمانی نیز شاهد خیانت «موسسوی و شرکاء» خواهیم بود. مگر آنکه با تداوم اعتراضات خود و طرح خواسته های واقعی و بلاواسطه ی خود، هزینه ی سازش مؤثر را به حدی برسانیم که امکان کنار آمدن جناح های حکومتی، بدون عقب نشینی در مقابل خواسته هایمان، و باز کردن فضای سیاسی و اجتماعی را مانع شویم. پس بیاییم و آزادی را فریاد کنیم. بیاییم حق نان، حق مسکن و حق آزادی تمامی مردم ایران را خواستار شویم. نگذارید تا سرمایه داران، تنها پیروزمندان این میدان باشند و خون جانباختگان و عمر و جان دردمندان و ثروت های مردمی را چون غنیمتی جنگی بین خود تقسیم کنند.

پیش بسوی انقلاب!
نان، مسکن، آزادی-جمهوری شورایی

انتشار از «ندای سرخ» وابسته به گروه «بسوی انقلاب»، سیزدهم مهرماه 1388